

Full diocesà

10 de setembre del 2017

p5 i p8 –Diumenge vinent, Jornada Diocesana i Dia de la Catedral

p6 –Celebrat a Barcelona el Col·loqui Europeu de Parròquies

Siguem artesans de la pau dia a dia

«Treballar ara i sempre per la pau i la llibertat», és el que va demanar diumenge el bisbe de Vic, Romà Casanova, durant la missa que va presidir al monestir de Ripoll el 27 d'agost. El pastor de la diòcesi va voler ser-hi present en aquests moments de dolor i de sofriment per a la població. Per aquest motiu va excusar la presència a la Festa Major de Manresa, on tenia prevista la seva assistència.

«L'amor cristià no té fronteres ni fòbies: siguem artesans de la pau dia a dia», va dir Casanova. Des de Ripoll, «bressol de Catalunya i capçalera del nostre país», el bisbe va expressar la impotència davant els fets terroristes, i el dolor, llàgrimes i sofriment que s'han provocat: «Impotència

per totes les víctimes del sense-sentit del terrorisme.»

També va definir els autors com a «víctimes d'una ideologia diabòlica que els ha robat el cap i el cor, omplint-los d'orgull, de menyspreu als altres, d'autoencegament de l'odi, convertint-se en sicaris del Reialme de la Mort». Tot això ha provocat un dolor molt gran «a nosaltres, els de Ripoll».

El bisbe va afegir que el seu dolor «és pregària» a un Pare que plora llàgrimes d'infinita pietat pels seus fills: «Tenim un Pare que sap plorar, que plora amb nosaltres.» I advertí contra el perill que els cristians perdin el cor de la seva fe, el perill de les ideologies i del Reialme de la Mort (continua a la pàgina 4).

«Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor»

Diumenge XXIII durant l'any / Cicle A

Lectura de la profecia d'Ezequiel

El Senyor em digué: «Fill d'home, t'he fet sentinella perquè vetllis sobre el poble d'Israel. Quan sentis dels meus llavis una paraula, els has d'advertir de part meva. Si jo amenaço el pecador amb la mort i tu no li dius res i no l'adverteixes que s'aparti del camí del mal, ell morirà per culpa seva, però jo et faré responsable de la seva sang. Ara, si tu l'havies advertit que s'apartés del mal camí i es convertís, però no s'ha convertit, ell morirà per culpa seva, i tu hauràs salvat la teva vida.»

(33, 7-9)

Salm responsorial

Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors.»

(Salm 94)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, no quedeu a deure res a ningú. L'únic deute vostre ha de ser el d'estimar-vos els uns als altres. Qui estima els altres, ha complert la Llei. No cometre adulteri, no matar, no robar, no desitjar allò que és d'un altre, i qualsevol altre manament, es troba en aquestes paraules: Estima els altres com a tu mateix. Qui estima no fa cap mal als altres. Estimar és tota la Llei.

(13, 8-10)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als deixebles: «Si el teu germà peca, vés a trobar-lo i parleu-ne vosaltres dos sols. Si te'n fa cas, t'hauràs guanyat el germà. Si no te'n fa cas, crida'n un altre o dos més, perquè la causa sigui judicada per la paraula de dos o tres testimonis. Si tampoc no feia cas d'ells, parla'n a la comunitat reunida. Si ni tan sols de la comunitat no volia fer cas, considera'l com si fos un pagà o un publicà. Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que lligareu a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslligareu a la terra, quedarà deslligat al cel. »Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra s'avenen a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà, perquè on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo sóc enmig d'ells.»

(18, 15-20)

«En aquell temps, Jesús digué als deixebles: "Si el teu germà peca, vés a trobar-lo i parleu-ne vosaltres dos sols. Si te'n fa cas, crida'n un altre o dos més, perquè la causa sigui judicada per la paraula de dos o tres testimonis»

La llei de l'amor

Jean Hakolimana, prev.

Si hi hagués només una llei, seria la de l'amor. Sens dubte, aquesta afirmació és unànime. Aquí tenim quelcom realment universal, una llei suficient per a conviure a escala planetària. L'amor és una font de respecte deguda a tothom. No obstant això, el papa Francesc ho va recordar en *Amoris laetitia*: «La paraula amor sovint sembla desfigurada» (§ 89). No solament cobreix una pluralitat de significats, va escriure Benet XVI abans que ell, sinó que s'utilitza massa, a propòsit i a despropòsit. Fins i tot dins la família i la parella, alerta Francesc, el mal i la violència vetllen. La Bíblia no ignora les proves i el sofriment humà associats a la desfiguració de l'amor. Però l'Escriptura també indica els camins a seguir per a entendre l'afirmació paulina d'avui.

Aquest amor és l'única llei, que compleix totes les altres, és comprensible perquè té rostre. La revelació de la llei de l'amor en la persona de Crist és un antídote contra els intents de desfiguració de l'amor. En ell, l'amor ha demostrat el seu poder, fins a un extrem impensable. Aquesta font ens obre a la germanor, al perdó i a la misericòrdia. En aquesta germandat, cadascú és el germà atent i disponible, el vigilant del qual Ezequiel parla. Què vigila? No la falta o caiguda dels altres, sinó la paraula de Déu, la paraula d'amor i perdó que no pot conservar per a si mateix perquè és responsable dels seus germans. La Paraula dona vida a qui està disposat a escoltar-la, convertir-se i reconèixer que, al cap i a la fi, hi ha una sola llei, que és la d'estimar.

La imatge

Em sentirà! Ho posaré al diari! Ho sabrà tothom! Així solem reaccionar quan considerem que algú ens ha ofès: escridassar-lo, esbombar-ho. La paraula de Jesús demana una gestió en secret o discreta de l'ofensa. És que cerca el bé del pecador i la bona avinença. Per a passar de l'ofensa a la reconciliació, la pregària conjunta acabarà de llimar tot allò que s'havia trencat.

Aline Gauguin i un dels seus germans (c.1883).
P. Gauguin

Lit. hores: Setmana III

11 dilluns

—Beat Bonaventura Gran, (1620-1684)
Colossens 1,24-2,3 / Salm 61 /
Lluc 6,6-11

12 dimarts

—El Santíssim Nom de Maria
—Beat Miró de Tagamanent (s.XII)
Colossens 2,6-15 / Salm 144 /
Lluc 6,12-19

13 dimecres

—Sant Joan Crisòstom, bisbe (347-407)
—Sant Amat, abat (565-c.630)
Colossens 3,1-11 / Salm 144 /
Lluc 6,20-26

14 dijous

—L'Exaltació de la Santa Creu
Nombres 21,4-9 / Salm 77 /
Joan 3,13-17

15 divendres

—La Mare de Déu dels Dolors
—Sant Emili, màrtir (*304)
—Sant Nicomedes, màrtir (†c.630)
1 Timoteu 1,1-2.12-14 / Salm 15 /
Joan 19,25-27

16 dissabte

—Sant Corneli, papa (251-253) i sant
Cebrià, bisbe (249-258) màrtirs
1 Timoteu 1,15-17 / Salm 112 /
Lluc 6,43-49

17 diumenge XXIV de durant l'any / Cicle A

—Sant Robert Bel·larmino, bisbe
—Santa Ariadna, verge. (s.III)
—Dedicació de la catedral de Vic
Siràcida 27,33-28,9 / Salm 102 /
Romans 14,7-9 / Mateu 18,21-35

El bisbe presideix una missa per la pau i la justícia a Ripoll

Redacció

Amb unes paraules d'esperança, va afegir: «Nosaltres creiem que la mort i l'odi no són les darreres paraules pronunciades sobre la paràbola de l'existència humana i que l'Amor és més fort que la mort. I que l'amor, el perdó, la pau i la justícia són l'únic camí: que l'odi sigui vençut per l'amor i que la venjança deixi pas al perdó. Un amor que, per al cristià, no té fronteres ni fòbies, i ha de fer del cristià "artesans de pau" dia a dia.»

L'eucaristia va comptar amb una assistència més gran del que és habitual, tot i que no es va poder avisar amb suficient antelació, i amb la presència de l'alcalde del municipi, Jordi Nunell.

Missa a Sant Hipòlit de Voltregà i concentració a Ripoll

Casanova també es va fer present en dues poblacions afectades per la violència terrorista que ha assolat Catalunya els darrers dies. El dimarts 22 d'agost va visitar Sant Hipòlit de Voltregà, on va oficiar la missa exequial per Pepita Codina, víctima mortal de l'atemptat a la Rambla de Barcelona el 17 d'agost. A la cerimònia, d'un caràcter íntim, hi assistí la ministra de Sanitat, Dolors Montserrat; el conseller de Justícia, Carles Mundó, i l'alcalde del municipi, Xavier Vilamala. El dissabte dia 26, a Ripoll, el bisbe va participar en la concentració davant l'ajuntament, que tenia com a lema «Ripoll per la pau, un pas endavant».

Nota del bisbat

Poc després dels atemptats, el bisbat va emetre una condemna que deia, entre altres coses, el següent: «Tots nosaltres hem acompanyat tots els afectats d'aquesta catàstrofe —víctimes mortals, ferits, familiars i amics— amb la pregària i, en els casos més propers a nosaltres, amb l'escalf de la proximitat amb gestos d'estima i consol. Tampoc no ha faltat la pregària pels mateixos terroristes i per la conversió d'aquells que, sotmesos a ideologies, sembren la mort i l'odi, àdhuc en nom de la religió.»

Romà Casanova
acompanyà els
familiars de la
víctima de Sant
Hipòlit

Dia de la Catedral i Jornada Diocesana

Redacció

El diumenge 17 de setembre celebrarem el Dia de la Catedral i Jornada Diocesana. Tots som convidats a participar en aquesta celebració i en les diferents activitats que es proposen durant el dia.

A les deu del matí començarà la jornada al Museu Episcopal de Vic. Una oportunitat única perquè tots els fidels puguem conèixer la riquesa de les obres d'aquest recinte, en una visita que proposarà d'acostar-nos a les obres amb una mirada diferent, guiada pel director de l'establiment, Mn. Josep Maria Ribà. Per a joves i infants la visita tindrà un format diferent.

Més tard, a la una del migdia, al Seminari, descobrirem com «Jesús, llum dels pobles», il·lumina la vida i la realitat de les persones, escoltant alguns testimonis que, des de diferents àmbits i experiències, ens parlaran de l'aportació de la fe a la seva vida i entorn social. Contextualitzaran cada testimoni uns breus vídeos del Papa, ben actuals.

Dinar a les dues. Us recordem que podeu dinar al restaurant del Seminari (avisant en fer la inscripció) o, com en altres anys, compartir àpat familiarment. Havent dinat hi haurà temps per al festival musical.

A la tarda, a dos quarts de sis, arribarà el moment principal de la jornada amb la celebració de l'Eucaristia a la catedral de Sant Pere de Vic, presidida pel senyor bisbe.

Horari de la jornada

10:00 Acolliment al Museu Episcopal de Vic*

10:30 Caminem pel museu: grans artistes i la seva sorprenent mirada vers Jesús

Visita guiada per a adults i activitats per a joves i infants

13:00 Experiències: Jesús i la societat d'avui (al Seminari)

Jocs per als més petits

14:00 Dinar

15:30 Festival musical

17:30 Eucaristia a la catedral, presidida pel senyor bisbe

museològic modern i innovador. Per això va ser guardonat l'any 2001 amb el Premi Nacional de Patrimoni Cultural per la seva contribució a la difusió de l'art medieval català.

Inscripcions

Correu electrònic: registre@bisbatvic.com

*El Museu Episcopal de Vic (MEV) és un referent en l'art medieval català i exposa obres mestres de pintura i escultura del romànic i del gòtic (segles XII i XV). A part del seu fons de primer ordre, el centre destaca també per un projecte

«La parròquia és un lloc d'aprenentatge, de respecte a les diferències i d'igualtat en dignitat»

Aquesta és una de les conclusions del 29è Col·loqui Europeu de Parròquies (CEP), celebrat a Barcelona del 9 al 14 de juliol sota el lema «Cristians a Europa: un poble amb una missió». En aquesta edició hi han participat 160 persones procedents de tretze països europeus.

En les conclusions, que es poden consultar, juntament amb totes les conferències, a la pàgina web del Col·loqui (www.cep-europa.org), el P. Bernard Quintard, vicari general de la diòcesi de Rodez (França) i expert permanent en el Consell del Col·loqui Europeu de Parròquies, constata que «necessitem redefinir l'essencial de la nostra vida i de la nostra fe cristiana per a evangelitzar. [...] Se'ns demana ser signes d'esperança per a tants contemporanis nostres que ho necessiten, i perquè això sigui possible cal desfer-nos de tot el que ens reté en els límits de la por». «La missió de les nostres parròquies és la missió dels batejats que en formen part. No hi pot haver parròquia amb una missió ni comunitats cristianes si no hi ha cristians [...]. Per tant, els mateixos cristians som també els codestinatari de l'evangelització.» En aquest sentit, les conclusions defineixen la parròquia com un lloc d'aprenentatge, de diàleg, de respecte a les diferències i d'igualtat en dignitat, també de responsabilitat entre els seus membres. Pel que fa a les qualitats de les relacions intracomunitàries, també s'apunta que aquest indicador serà clau per a entendre les relacions de la parròquia amb el seu entorn social i cultural.

Segons el cardenal arquebisbe de Barcelona, la nostra societat és «com un desert, en el qual hi ha molta solitud i pobresa i en què cadascú va a la seva». Però en aquest desert hi ha uns oasis. «Un d'aquests oasis és la parròquia, en la qual podem refer les forces, retrobar l'aigua i dialogar amb la gent per explicar el que portem al cor», va dir. I va afegir: «Necessitem cristians que obrin la porta de la parròquia i del cor per escoltar i introduir la gent en la fraternitat, en la qual es pot compartir la vida i el pa de l'Eucaristia.»

Onze de Setembre,
bona Diada Nacional

L'article

Estem preparats?

Josep Maria Rovira Marsal

La Mafalda es dirigeix al seu germà, mig plorós per alguna negativa dels seus pares, i referint-se a ells li diu: «Però Guille, pensa que aquesta bona gent abans d'educar-nos a nosaltres no havia educat mai ningú. Venim a ser els seus fillets d'Índies. Que hi farem?»

És cert, els pares estrenem la nostra professió com a pares, amb els nostres fills.

En una altra ocasió la simpàtica Mafalda, davant la clàssica argumentació d'una ordre: «Perquè sóc la teva mare», respon cridant: «Si és qüestió de títols, jo sóc la teva filla, i ens varem graduar el mateix dia, oi?»

La veritat és que per a fer de pares no hem necessitat graduar-nos en res. És de les poques professions que es comencen a exercir sense que ens demanin cap títol ni cap experiència.

Per això els pares, davant la important missió educadora que tenim encomanada, podem tenir la sensació d'estar poc preparats o de no saber-ne prou.

Doncs no! Traiem-nos aquesta obsessió. Estiguem convençuts que estem preparats i que tenim l'experiència suficient i necessària.

Ho estem més que cap psicòleg, pedagog, mestre, pediatre... perquè els estimem més, i tenim amb els nostres fills més experiència que ningú perquè els hem donat la vida i hem estat sempre al seu costat.

L'única cosa que hem de fer, és fer bé de pares. Estimant-los molt, perquè aquesta és l'eina educativa més important. Estimant-los de veritat. Pel que són: els nostres fills; no pel que valen. Estant al seu costat, dedicant-los temps per a conèixer-los, per a detectar què els passa i exercint l'autoritat amb esperit de servei.

Estimar i temps. Em sembla que aquestes són les veritables fonts de la saviesa per a exercir com a pares. I aquesta estimació ens farà també dedicar temps a llegir i formar-nos per a poder estimar-los més i aprofitar millor el temps que els dediquem. I quan calgui demanarem ajuda als qui ens poden ajudar.

Sí, estiguem-ne segurs: estem preparats!

El llibre

Auméntanos la fe

Tadeusz Dajczer

MEDITACIONES SOBRE LA EUCARISTÍA III

TADEUSZ DAJCZER
Auméntanos
la fe

Editorial San Pablo

10,50 euros

112 pàgines

Auméntanos la fe és el tercer llibre de la col·lecció *Meditaciones sobre la Eucaristía*, amb la qual el P. Tadeusz Dajczer presenta l'Eucaristia com el sagrament d'esperança i de misericòrdia que guareix i transforma la nostra ànima. Les paraules del mateix autor, «que el meu cor s'obri a la inconcebible misericòrdia que es vessa des de l'altar eucarístic», assenyalen que per a viure l'Eucaristia aquesta ha de col·locar-se al centre de la vida, cap al qual han d'adreçar-se els pensaments i desigs del cristià amb l'objectiu de servir el Senyor.

El llibre, que ja ha estat publicat en diversos idiomes, és una gran ajuda per a comprendre com és de meravellós el misteri de l'Eucaristia i el gran poder que enclou.

Glossa

Som de nou convocats

Romà Casanova, bisbe de Vic

Quan reiniciem el curs pastoral a la nostra diòcesi ens trobem cada any amb la cita del «Dia de la Catedral». Fou el 15 de setembre de l'any 1803 quan el bisbe Francesc Muñoz va consagrar la nova catedral, hereva de la catedral de Sant Pere, feta construir pel bisbe Oliba i consagrada l'any 1038, si bé hem de tenir també present la catedral visigòtica i el temple dels inicis de la restauració de la seu ausonenca, des del 886, amb el bisbe Gotmar.

La catedral d'una diòcesi va unida a la seva història. La catedral és el temple mare de totes les esglésies d'arreu del bisbat. La catedral no és solament el lloc on té la seva seu del bisbe, des de la qual ensenya el poble que té encomanat, sinó que és on tot membre de l'Església diocesana té un lloc. La catedral, en quant és imatge de l'Església diocesana, és la casa de tots. Tots som convocats a aplegar-nos a la catedral, en la qual ningú no és estrany. La catedral és —com m'agrada de dir moltes vegades—, donada la seva relació amb el bisbe diocesà, el temple on tot cristià pot venir i, al mateix temps, on ningú no és obligat de venir. Em refereixo evidentment als temes sacramentals i formatius. Al llarg de l'any hi ha ocasions en què podem expressar i fer realitat visible aquesta convocatció i assemblea de l'Església diocesana: gran nombre de fidels en la celebració de l'Eucaristia, presidida pel bisbe, acompanyat dels preveres i els diaques.

Diumenge vinent, 17 de setembre, som, doncs, convocats per a celebrar el «Dia de la Catedral» amb la celebració de l'Eucaristia a la tarda. Però també, en quant dia de la catedral, la nostra trobada pren aires de «Jornada Diocesana». Ja des del matí, amb la visita al Museu Episcopal, amb una mirada pròpia, i al Seminari Diocesà, amb uns testimonis de fe feta vida, un àpat i una festa compartits, volen endinsar-nos en Jesús, llum del món. Aquesta

jornada serà com el tret de sortida del nou curs pastoral, dins el Pla Diocesà de Pastoral, que amb el lema «Jesús, llum dels pobles» ens convida a llançar-nos més i més a la nova evangelització, vital i ineludible per al futur de la fe cristiana en aquesta terra.

Som, doncs, de nou convocats tots, petits, joves i grans, a viure l'alegria de sentir-nos comunitat, sentir-nos Església. Com a bisbe vostre, i des d'aquestes pàgines del Full Diocesà, us faig arribar la meva invitació a participar en el Dia de la Catedral i la Jornada Diocesana d'aquest any.

